

Jeesus Peetruse kirjades

Ta kandis ise meie patud oma ihus üles ristipuule, et meie, olles surnud pattudele, elaksime õigusele; tema vermete varal te olete saanud terveks. 1. Peetruse 2:24

Hingamispäev, 13. mai

Deena Bartel-Wagner (Union Springs, New York, USA)

Sissejuhatus. **Ma valin sinu**

[5Ms 7:6](#)

Kas suudad ette kujutada, et oled Peetruse sõber? Kui Jeesus kutsus Peetrust enda järgijaks, oli Peetrus läbematu ja tormakas kalus. Kui oled seisnud sadamasillal sel ajal, kui kalalaevad randuvad, mõistad sa, et ilmselt hõljus Peetruse ümber teatud aroom. Sellist tahumatute kommetega isiku sõprust väldiksid paljud. Jeesus nägi välimusest kaugemale ja vaatas südamesse. Oma tarkuses nägi Jeesus eestvedajat ja kalurit, kellest võiks saada inimeste püüdja. Siis palus Jeesus Peetrusel Teda järgida.

Leping ja lootus igavesele elule olid Kristuse surma ja ülestõusmisega laienenud ka paganatele.

Kui Peetrusest sai Jeesuse järelkäija, ei muutunud tema isiksus koheselt. Ta võttis ikkagi ebasobival ajal sõna. Mingis mõttes oli ta elust üle. Kuid ära unusta, et Peetrusel oli ka hell süda. Ta soovis olla Kristuse tõeline järelkäija. Kui Jeesus rääkis Peetrusele, et ta reedab Jeesuse kriisihetkel, ei suutnud Peetrus seda mõista. Kujuta ette, missugust hingepeena tundis Peetrus, kui juhtus mõeldamatu.

Kõigist neist isiksuse veidrustest hoolimata valiti Peetrus nii juutidele kui ka paganatele lunastuse head uudist viima. Selline kutse oli juudi kasvatuses mehe jaoks raske. Lapsest peale oli Peetrus kuulnud, et tema rahvas, juudid, oli Jumala poolt valitud. „Sa oled Issandale, oma Jumalale, pühitsetud rahvas; Issand, su Jumal, on sind valinud olema temale omandrahvaks kõigist rahvaist, kes maa peal on.“ ([5Ms 7:6](#)) Talle oli õpetatud, et Messias pidi tulema neid orjusest vabastama.

Kuid esimese kirja avatervitus hõlmab kõiki Jumala valitud inimesi. Viimaks mõistis Peetrus, et kuigi juudid olid olnud valitud, olid leping ja lootus igavesele elule Kristuse surma ja ülestõusmisega laienenud ka paganatele.

Peetruse lõplik pöördumine muutis tema maailmavaadet. Seda tõendab tema esimene kiri, kus valitute kuulutus laieneb kõigile. Peetrus soovib, et tema lugejad – ükskõik kas juudid või paganad – on Jumala poolt eriliselt valitud. Nad peavad Jeesuse järgimiseks kasutama oma vaba tahet, kuid vähemalt on neil see võimalus. Ilma valikut tegemata arvatakse nad igavikust välja.

Peetrus ei suutnud hoida endale head uudist elust Kristuses. Ta soovis, et maailm teaks, et Jeesusest oli saanud tema elu nurgakivi. Selle nädala õppetükis uurima üksikasjalikumalt Peetruse sõnumit sellest, et Jeesus tähendab kõike.

Pühapäev, 14. mai

Keith Ingram (Reading, Pennsylvania, USA)

Tõendusmaterjal. **Kivi supis**

[Mt 4:19](#); [16:13–20](#); [Jh 18:15–27](#); [1Kr 10:4](#); [1Pt 2:1–9](#)

Algkooliajal kuulsin lugu kivisupist. Selles jutustatakse, kuidas rändurid veenavad külalislahkusetu külaelanikke nendega toitu jagama. Rändurid panevad keevasse vette kivi ja paluvad igal külaelanikult garneeringut, et kivisupp parem saaks. Lõpuks on valmis isuäratav supp ja kõik saavad söönuks. Lugu on räägitud väga erineval moel ning kivi asemel on kasutatud tervet rida asju, kuid keskne teema on alati sama: potti pannakse midagi, mis sunnib kõiki muutust tegema.

Kivi Peetruse supis on Jeesus!

Me teame, et Peetrusel oli oma elus ja töös tegemist paljude muutustega. Peetruse, algselt kaluri kogu maailm pöörati pea peale, kui ta kohtus Jeesuse, Kaljuga ([1Kr 10:4](#)). Jeesus kutsus teda enda järelkäijaks. me teame, et Peetrus ei pühendunud Kristusele tõeliselt enne kui alles pärast salgamist ([Jh 18:15–27](#)). Jeesus pakub Peetrusele Tema teenimist inimeste päästmisega: „Ma teen teist inimesepüüdjad.“ ([Mt 4:19](#))

[Mt 16:13–20](#) on huvitav pilguheit isiklikku vestlusesse Jeesuse ja Tema jüngrite vahel. Jeesus esitab kaks olulist küsimust: „Kelle ütlevad inimesed Inimese Poja olevat?“ ja „Kelle teie ütlete minu olevat?“ (salmid 13, 15) Jüngrid vastavad innukalt esimesele küsimusele, et inimesed ütlevad, et ta on Ristija Johannes, Eelija või keegi prohvetitest. Kuid teisele küsimusele ei tule vastus nii kiiresti. Ainult Peetrus võtab sõna ja ütleb: „Sina oled Messias, elava Jumala Poeg.“ (salm 16) Seejärel lausub Jeesus sõnad, mille üle on ajaloolased ja teoloogid kogu maailmas kaua vaieldud: „Sina oled Peetrus ja sellele kaljule ma ehitan oma koguduse.“ (salm 18) Siin on selgelt näha, et Jeesus esitas suunavaid küsimusi, et jõuda välja olulise punktini: Tema on Kristus, see, kes võtab ära maailma patud ning Temast saab Päästekalju.

Sestap on ainult loogiline, et Peetrus võtab Kristuse oma kirjade nurgakiviks. Peetruse kahe kirja kokku kaheksas peatükis on Jeesust nimepidi mainitud 30 korda. Peetrus nimetab Teda 1Pt 2:1–9 just nurgakiviks. Kivi Peetruse supis on Jeesus!

VASTA

1. Kui sinult küsitakse sama, mida Jeesus oma jüngritelt, kuidas sa vastaksid küsimusele: „Kelle sina ütled minu olevat?“?

2. Kui sa uuriksid oma elu „kirju“, kas sa leiaksid siis, et Jeesus on nurgakivi või juhuslik dekoratiivne kivi?

Esmaspäev, 15. mai

Gary Wagner (Union Springs) New York, USA

Logos. See, mida me kunagi ära teenida ei suuda

[1Pt 1:5, 21](#); [2:24](#)

Kuigi oleme Jeesuse surmast kuulnud, on meil raske mõista, kuidas saaks keegi meie päästmiseks surra ning veelgi enam, kuidas Jumal ise seda teeks. Kui oleme enda suhtes ausad, teame, et me ei ole seda ära teeninud. Me kohkume päästeanni nõudmisest isegi tagasi, sest teame, et ei suuda seda kunagi ära teenida. See sarnaneb veidi olukorrale, kus me sisimas teame, et ei ole midagi ära teinud, et saada osalemistrofeesid ja aumärke, mis ehivad meie kodus riuleid ja laudu. Kui palju vähem oleme ära teeninud selle, et Jumal sureks meie pärast meie pattudes ja ebaõnnestumistes.

Meie oleme trofeed, mille Tema on välja teeninud.

Kuid võib-olla on siin siiski mõte. Mingil kummalisel moel õpetavad need võistluste ja koolitrofeed meile ehk seda, et on tõesti olemas midagi head, mis võib meid tabada ilma ärateenimiseta. Me sirutasime käe ja võtsime need trofeed vastu usus, et andja teab põhjust. Viisime need koju ja asetasime kohale, kus kõik neid näevad. Just seda peame tegema päästeanniga, mille on andnud see Ainus, kes seda anda saab.

Väljateenitud trofeed ([Mt 16:16](#))

Jeesus ei hoobelnud ülesandega, mida Ta tegema tuli. Ta ei ülendanud end jüngrite ees Jumalaks, Jumala Pojaks, kuigi just see Ta oli. Ta ei vaata kogu aeg meie poole kätt armistunud küljel hoides ega kutsu meid üles end selle vääriliseks muutma. Pealegi ei saa me teha midagi, et oleksime väärilised. Jeesuse jaoks oleme

väärilised siis, kui me lihtsalt anni vastu võtame. Meie oleme trofeed, mille Tema on välja teeninud.

Jeesuse ja meie võitlused olid ette määratud ([Ps 2:2](#); [Jh 15:18–20](#); [1Pt 1:17–21](#))

Inimesed, kes ei taha järgida Jumalat ega lasta end igaviku kõlbelistel normidel piirata, ei ole kunagi olnud nõus võtma Jumalat vastu Tema nõudmiste kohaselt. Nad on pidanud vajalikuks halvustada ja maha suruda neid, kes usuvad, et Jumal on olemas. Hirmul kiusaja norib alati nende kallal, kellest tema jõud üle käib. Jeesus näitas, et Ta mõistab põhjusi, miks võimu omavatel inimestel on Tema vastuvõtmisega probleeme. Ta hoiatas meid, et nad hakkavad meid pilkama, sest nad ei suuda Jumalat kontrollida ega kahandada.

Tänapäeva üliõpilane on keerulises olukorras ja elab näiliselt nende õppejõudude armust, kes ei suuda leppida, on olemas Keegi, kellel on neist suurem võim. Teadmine, et meie praegune kimbatuse oli Jeesusele teada enne maailma rajamist, peaks andma meile julgust mõista, et töötatud võit on sama kindel.

Tõendid, mida otsime ([Js 53:1–12](#); [Jh 20:27, 28](#))

Prohvetikuulutus Jeesusest, mis anti 500 aastat enne Tema aega, näitab, et Tema elu ja surm olid ettemääratud. Meie näeme seda, mida Tema aja inimesed ei näe. Iisraelil ei olnud arusaamist Jesaja prohvetikuulutuse tähendusest. Mitte et nad ei oleks seda näinud. Nad lihtsalt ei tahtnud seda näha. Nende jaoks ei olnud loogiline, et Lunastajal võiksid olla siin kirjeldatud omadused. Nemad ootasid Messiat, kes ratsutaks kohale nagu säravas raudrüüs rüütel ja juhiks rahva hiilgavale sõjalisele võidule rõhuva Rooma armee üle. Nende enda uhkus takistas neil mõistmast, et nad võivad päästetud saada üksnes puusepa alandliku, väljaspool abielu sündinud poja kaudu. „Kindlasti oleme Jumala silmis sellest paremad! Jumalat ei saa esindada nii harimatu ja lihtne isik nagu see rändav jutuvestja,“ võisid nad omavahel Sanhedrini sammaskäikudes arutleda.

Meil on lihtne öelda, et nad oleksid pidanud silmad avama ning oma uhkusest ja silmakirjalikkusest loobuma. Kuidas on meiega tänapäeval? Meil on ikka veel probleeme arusaamisega ja seetõttu ka uskumisega, mida tähendab see, et Jumal saatis oma ainsa Poja meie eest surema ja meile päästet tooma. Jeesuse ihulik kohalviibimine ülemises toas pärast ülestõusmist oli tõend, mida kahtlev Toomas ja meie, haritud skeptikud kaks tuhat aastat hiljem, tegelikult vajame. Ta suri ja tõusis hauast üles!

Ainus asi, mida teha ([1Kr 15:17–21](#))

Kristus on üles tõusnud. See on meie garantii. Seesama fakt pitseerib nende lunastuse, kes võtavad Ta vastu, ning lõpetab kõik oletused ja kahtlused. Ei ole mingit vajadust lõputult ekselda oletuses, kas Jumal suudab või tahab meid päästa. Jeesus tõusis üles! Tema surm tõendas, et Ta tahab meid päästa ning on selleks valmis ja Tema ülestõusmine tõestas, et Ta suudab seda teha. Siruta käsi välja ja võta see trofee vastu.

VASTA

1. Missugused on sarnasused ja erinevused Jeesuse võtmise ja osalemistrofee vastuvõtmise vahel?
2. Kui oled Jeesuse vastu võtnud, kas oled Ta asetanud siis oma elus silmapaistvale kohale või peidad Teda sahtlis?
3. Missugused küsimused on sul veel Kristuse kohta, kui sa näed Tema ülestõusmise kinnitust? Arutlege nende küsimuste üle.

Tunnistus. **Räägi sellest uuesti**

1Pt 1:4, 5

„Vaadake Kristuse elu ja iseloomu ning uurige Tema tegevust vahemehena. Siin on piiritu tarkus, armastus, õiglus ja halastus. Siin on meile kaalumiseks sügavused ja kõrgused, pikkused ja laiused. Lugematu hulk sulgi on ära kasutatud, et esitada maailmale Kristuse elu, iseloomu ja vahemehetööd, kuid sellegipoolest on igaüks, kelle kaudu on Püha Vaim tegutsenud, esitanud neid teemasid värskes ja uues valguses.

Me võime saada Jumala lasteks, kuningliku perekonna liikmeteks.

Me soovime suunata inimesed mõistma, mida tähendab Kristus nende jaoks ja missugused on kohustused, mida neid on kutsutud Temas vastu võtma. Tema esindajate ja tunnistajatena vajame ise täielikku arusaamist päästvatest tõdedest, mis omandatakse kogemuslike teadmiste kaudu.

Õpetage suuri, praktilisi tõdesid, mis peavad hinge oma jälje jätma. Õpetage selle Jeesuse päästvast väest, „kelles meil on lunastus, pattude andeksandmine“ ([Kl 1:14](#)). Ristil kohtusid arm ja tõde, õigus ja tõde andsid teineteisele suud. Uurigu iga õppur ja iga tööline seda ikka ja jälle, et nad võiksid ristilöödud Issandat esile tõstes seda teemat inimestele värskelt esitada. Näidake, et Kristuse elu avaldab lõputult täiusliku iseloomu. Õpetage, et „kõigile, kes tema vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks, neile, kes usuvad tema nimesse“ ([Jh 1:12](#)). Rääkige seda ikka ja jälle uuesti. Me võime saada Jumala lasteks, kuningliku perekonna liikmeteks, taevase Kuninga lasteks. Kuulutatagu kõigile, et kõik, kes võtavad Jeesuse Kristuse vastu ja hoiavad oma usku kindlalt lõpuni, saavad Jumala pärijate ja Kristuse kaaspärijatena „kadumatu ja rüvetamatu ja närtsimatu pärandi saamiseks, mis on taevas talletatud teile, keda usu kaudu Jumala väes hoitakse päästeks, mis on viimsel ajal valmis ilmuma“ ([1Pt 1:4, 5](#)).“*

VASTA

1. Kuidas vaatleme Jeesuse elu ja iseloomu ning uurime Tema tegevust vahemehena?
2. Kuidas anname edasi Peetruse kirjade peamise teema „kogemuslike teadmistena“?
3. Kui me usume kindlalt Jeesuse elu, surma ja ülestõusmist, miks on siis vahel nii kerge neist tõdedest eemale libiseda?

Kolmapäev, 17. mai
Jose-Ann Martin (Edmonton, Alberta, Kanada)

Praktiline juhend. **Tema jälgedes**

1Pt 1:22; 2:23

Me puutume elus kokku lugematu hulga katsumuste ja raskustega. Mõned võivad panna meid oma usus kahtlema. Sellistes olukordades soovitaks meil sageli järgida Kristuse eeskju ja vaadata vastuste leidmiseks Tema elu. kahtlemata on see mõistlik nõuanne. Aga mida täpselt see tähendab?

Meid on kutsutud üles olema elavad kivid Tema auks, kuid olema ka valmis inimeste poolt põlatud saama.

Peetruse 1. kiri toob selle tähenduse kohta mitmeid praktilisi näiteid. Kui Peetrus kristlastele kirjutas, meenutas ta neile alati Kristust, nende eeskju, ja seda, mida tähendab see igapäevaelu. Järgnevalt kaks eeskju, mida saame järgida.

* Ellen G. White, „Testimonies for the Church“, 6. kd, lk 59.

See väike asi, mida nimetatakse armastuseks. „Armastage raugematult üksteist puhtast südamest.“ (1Pt 1:22) 1Jh 4:8 meenutatakse meile: „Kes ei armasta, see ei ole tundnud Jumalat, sest Jumal on armastus.“ Kogu meie kristlik teekond põhineb Jumala tundmisel ja Tema lähemale jõudmisel. Me ei pea üksnes armastust välja näitama, vaid ka ise armastavaks muutume. Me peame võtma aega, et õppida tundma Jumalat kui armastust ning uurima, kuidas ilmutab Ta seda armastust oma loodule.

Mine koos Temaga läbi tule. Peetrus julgustab kaasusklikke südant rindu võtma ja meeles pidama, et Kristus ise oli „kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid“ (Ps 118:22). Meid on kutsutud üles olema elavad kivid Tema auks, kuid olema ka valmis inimeste poolt põlatud saama. Sellel on suurem eesmärk: Jumal ehitab üles oma rahvast ja kuningriiki. Samamoodi nagu Kristus kannatas, on ka meil tegemist katsumuste ja tagakiusamisega Tema pärast. „Ta ei söimanud vastu, kui teda söimati; ta kannatas ega ähvardanud, vaid jättis kõik selle hoolde, kes mõistab kohut õiglaselt.“ (1Pt 2:23)

Kristus talus raskusi meie pärast ja armastas neid, kes seda kõige vähem ära teenivad. Nende armastamine, kes meid ähvardavad, söimavad ja solvavad, on meie loomusele vastupidine. Seepärast oli Kristuse eesmärk näidata meile, kuidas armastada tõeliselt – raugematult ja puhtast südamest. Miski ei ole sellest puhtam ja ehedam.

VASTA

1. Kas sa nägid oma elus varem olnud raskeid aegu kui õnnistust kannatustes? Miks või miks mitte?

2. Kuidas saad näidata armastust inimestele, kes on sulle haiget teinud või sind solvanud? Kuidas saad õppida neid inimesi armastama?

Neljapäev, 18. mai

Christopher Beason (Apison, Tennessee, USA)

Arvamus. Peetruse kirglikkus

1Pt 2:12

Peetrus tundub olevat Jeesuse siseringi jüngritest kõige kirglikum ja esiletükkivam. Kui oled Uut Testamenti lugenud, oled näinud tema innukust, tormakat ja impulsiivset loomust ning juhiametit kristlikus koguduses, nii et temaga sarnane oli ainult Paulus.

Peetrus on tuntud selle poolest, et ta kõigepealt tegutseb ja alles siis esitab küsimusi. Ta jättis võrgud ja järgis Jeesust ilma kahtlemata. Samamoodi oli siis, kui ta kõndis vee peal, lõi Malkuse kõrva küljest ja kui ta pärast ülestõusmist hüppas Galilea järve ning ujus kaldale Jeesuse juurde.

„Peetruse liigselt tormakas loomus toodi järk-järgult kontrolli alla.“

Peetruse loomusest rääkides ütleb William S. McBirnie: „Peetrus oli haruldane kombinatsioon julguses ja argpükslikkusest, suurest jõust ja kahetsusväärsest ebakindlusest. Kristus kõnetas Peetrust palju sagedamini kui ühtki teist jüngrit, nii süüdistavalt kui kiitvalt. Ühtki teist jüngrit ei noominud meie Issand nii teravalt kui Peetrust ning ükski teine jünger peale Peetruse ei söandanud kunagi oma Õpetajat noomida! Kuid aegamööda, Kristuse õpetamise, eeskuju ja ettevalmistamise kaudu toodi Peetruse liigselt tormakas loomus järk-järgult kontrolli alla, kuni viimaks pärast nelipüha sai sellest Kristusele ustav olemise kehastus.“*

Võib-olla on Peetruse hilinev, armuga rikastatud kirglikkus ja oma mina puudumine see, mis annab parima laengu meie kristlikule teekonnale. Peetrus alustab esimeses peatükis maheda, mõõduka tooniga, hoiatades, et teekonnal on küll rõõmu, kuid

* William S. McBirnie, „The Search for the Twelve Apostles“ (Carol Stream, Ill.: Tyndale House Publishers, 1973), lk 23.

mõnda aega on ka katsumusi. Ta ütleb, et need katsumused näitavad, et meie usk on ehe, ning selle tulemuseks on meie hinge lunastus ([1Pt 1:6–9](#)).

2. peatükk meenutab meile, et Kristust ümbritsev patt ahistas Teda ja Ta kannatas seetõttu. Kõigis neis muredes usaldas Jeesus kõik ustavalt Jumala kui meie õiglase Kohtumõistja kätte. Peetrus õppis surema patule, argpükslikkusele ja tormakusele. Ta elas õigesti Jeesuses ning me kuuleme tema tunnistust üleskutses ka ennast Jumalale pühendada (salmid [21–25](#)).

Viimaks kutsub Peetrus meid Jeesuse kaudu Jumala armu rahusse ning Jumalat teenima. See arm andis Peetrusele jõudu ja julgust kasvada ning oma Õpetajat tundma õppida ning see annab jõudu ja julgust ka sulle ja mulle.

VASTA

1. Mida õppis Peetrus kokkupuutest Jeesusega niisugust, mida ka meie võime õppida?

2. Kuidas saame rakendada ellu Peetruse nõuanded tänapäeva sotsiaalmeediast täidetud maailmas?

Reede, 19. mai

Christy Yingling Gusse (Loma Linda, California, USA)

Uurimine. Räägi Jeesusest

[Mt 4:19](#)

KOKKUVÕTE

Peetrus ei saanud endale hoida head sõnumit Jeesusest. Jeesus kutsus teda, käis temaga koos igapäevaselt, muutis tema elu ja palus tal siis oma karja toita. Peetrus meenutab meile oma nime kandvates Piibli raamatutes, mida Kristus on teinud meie heaks ristil surres ja mida teeb Ta jätkuvalt meie iseloomu muutes. Peetrus kõneleb üksteise armastamise ja kannatustesse rõõmuga suhtumise olulisusest. Peetrus leidis armu ja ta kutsub oma lugejad üles sedasama armu otsima, siin ja praegu.

TEGEVUSED

- Mõttele välja mooduseid, kuidas saad teistele Jeesust jagada. Kõik ei ole seda tüüpi inimesed, et tõuseksid püsti ja hakkaksid kõnet pidama. Mõttele asjadele, mis sobivad sinu isiksusega ja Jumala antud võimetega.
- Õpi tundma kedagi, kes ei ole seitsmenda päeva adventist või kedagi, kes ei ole isegi kristlane. Palveta, et Püha Vaim annaks sulle tarkust, et jõuda selle inimese vaimulike vajadusteni.
- Võta aega, et mõtiskleda vaikselt selle nädala õppetüki piiblisalmide peale. Kuidas kõneleb Jumal sinuga nende kirjakohtade kaudu?
- Loo kunstiteos, mis näitab, mida tähendab Jeesus sinu jaoks. Jaga kunstiteost oma sõpradega.
- Õpi pähe sellest õppetükist piiblisalm (või mitu), mis on sinu jaoks kõige tähendusrikkam. Loe seda mitmes versioonis ja õpi siis oma lemmikversioon pähe.

LISALUGEMINE

Ellen G. White, „Apostlite teod“, 51. peatükk, „Ustav alamkarjane“.

Bill Hybesl ja Mark Mittelberg, „Becoming a Contagious Christian“ (Zondervan, 1996).